ANUL XVII — Seria II.— No. 43 6 PAGINI 3 lei C. Luni 18 Noembrie 1940

GAZETA SPORTURILOR

Director VIRGIL POPESCU | Subdirector Mircea Pop | Prim Redactor N. Papagheorghe

Telefoane: Direcţia şi Ad-ţia 3.26.69; Secretariat . . 5.91.86; Tipografia . . 3.26.60

ABONAMENTE
1 an . . . . Lei 1000
6 luni . . . . „ 500
3 luni . . . . „ 250

Sancţiunile dau roade

Oricât au fost de anemice sancţiunile dictate de C. C. N. în legătură cu ultimele incidente de pe teren, ele au avut totuşi urmări binefăcătoare fiindcă, în orice caz, au marcat un început de schimbare în mentalitate celor cari se preocupă de interesele footballului.

Am asistat ieri la matchul Venus în cea mai bună forcare s'a disputat într'o notă mai mult decât normală.

Cei cari s'au ocupat mai atent de viaţa footballului bucureştean cunosc rivalitatea dintre cele două grupări. «Studenţii» şi-au creat un fel de faimă din a înfrânge pe Venus în ceea mai bună formă. Nu odată campionii naţionali şi-au văzut periclitată situaţia tocmai de Sportul Studenţesc în momente în care nu s'ar fi aşteptat nimeni.

De aici s'a născut această rivalitate sportivă — Venus voind să infirme o tradiţie pe care Sportul Studenţeesc voia s'o întărească, — rivalitate care adesea s'a soldat cu incidente grave răniri, scandaluri.

In matchul de ieri, nimic din toate acestea. S'a jucat liniştit, calm, cavalereşte, deşi pe teren se găseau doui dintre recalcitranţii rămaşi nepedepsiţi. Sau tocmai pentru aceea, poate.

Desigur au fost şi momente mai dure. Nici nu se putea altfel într'un match cu o miză atât de mare.

Dar în general s'a păstrat nota sportivă demnă.

Ne place să vedem aici revenirea la sentimente mai bune a jucătorilor. Teama de pedeapsă sau o conştiinţă profesională şi sportivă determinată de avertismentele primite atât din partea C. C. N. cât şi dintr'a Directorului respectiv au făcut ca ieri să se joace football.

Nu ne interesează aici calitatea jocului. Şi declarăm că ne place mai mult un joc slab dar sportiv, decât un match «mare» presărat cu ţigănii şi scandaluri.

Virgil Popescu

In dauna Sportului Studenţesc

Venus a reuşit să câştige două puncte preţioase

De o mediocră factură, jocul de eri n'a corespuns aşteptărilor

Sus: Iordache a centrat, dar Mişu Constantinescu va intercepta. Ploeşteanu e gata să intervină.
Jos: Humis a fost deschis de Petea. Deşi a căzut, venusistul va marca peste portarul Sportului Studenţesc

Un match de football între două echipe de posibilităţi aproape egale, e mai curând o problemă de psihologie decât de technică iar rezultatul lui depinde în primul rând de noroc.

Rareori au fost mai evidente cele de mai sus decât în matchul de ieri de pe Splaiu.

Venus a învins Sportul Studenţesc cu 4—2 (2—0) dar foarte bine se putea întâmpla ca învingător să iasă Sportul Studenţesc cu un scor identic sau chiar la o mai mare diferenţă de puncte.

Aceasta nu vrea să spue că Sportul Studenţesc a fost învins pe nedrept.

Nu, Venus a dominat cea mai mare parte din timp şi merita să câştige.

A dominat Venus, uneori sdrobitor, dar ocazii de goal a avut, mai multe şi mai clare Sportul Studenţesc.

Mai ales în repriza doua.

Dar iarăşi ne întoarcem şi aducându-ne aminte de formidabilul noroc pe care l-a avut ieri Mişu Constantinescu, ne dăm seama că scorul ar fi putut fi mult mai mare în favoarea „negrilor".

UN MATCH CIUDAT

N'a fost un match urât, matchul de ieri. Fără a fi prea frumos a avut totuşi meritul că a ţinut tot timpul încordată atenţia spectatorilor ca într'un film american, de duzină, dar corect făcut, acţiunea matchului de ieri n'a avut nici un moment de lâncezeală chiar atunci când în minutul 60, scorul era 3—0 pentru Venus şi se părea că acesta din urmă a câştigat definitiv, Sportul Studenţesc şi-a regăsit, graţie unui penalty întâmplător pe care Gică Popescu l-a transformat, şi a avut un sfert de oră când cu puţin noroc putea nu numai să egaleze dar chiar să câştige.

Acel puţin noroc, de care avea neapărată nevoie nu l-a avut şi a părăsit învins terenul,

Dar să explicăm dece spuneam la început că un match de football e mai curând o problemă de psihologie decât una de tehnică.

Timp de aproape 60 de minute echipa Sportului Studenţesc a jucat mult sub standardul său obişnuit.

Şi nu numai mai prost, dar şi altfel decât deobiceiu.

Uneori jocul alb-negrilor amintea pe acel al unor echipe de tristă amintire, echipe aflate astăzi pe alte meleaguri.

Passe multe, laterale, jucători care ţineau jocul în loc, care duceau mingea prin zece schimburi, până la margi ea careului advers pentruca acolo să piardă numai decât mingea în favoarea unor adversari mai decişi.

Şi apoi în minutul 65, o lovitură de pedeapsă dela 11 m. pentru un hands cu totul neintenţionat al lui Negrescu, Gică Popescu, transformă bineînţeles şi iată scorul la 3—1.

Şi deodată echipa Sportul Studenţesc se transformă. De unde până atunci era inexistent, iar atacul său e mereu peste adversar pe care îl înghesue în careu.

Ocaziile de goal se succed vertiginos, două din ele sunt concretizate şi numai un mare noroc face ca Sportul să nu înscrie încă de vreo 2—3 ori. Cum s'a petrecut minunea aceasta?

Au crescut deodată mijloacele jucătorilor alb-negri? Au învăţat aceştia football? Au aflat că footballul modern înseamnă să ajungi în două passe la poarta adversă?

Câtuşi de puţin. Toată schimbarea s'a petrecut numai pe plan moral. Complexul de inferioritate de care sufereau până atunci „universitarii" s'a spulberat. Venus nu mai e un adversar intangibil şi invincibil.

Şi notaţi că această schimbare nu s'a făcut pe cale raţională, ci inconştient.

Dacă ar fi fost numai raţiunea în joc, atunci complexul de inferioritate n'ar fi existat deloc. Ce concluzie trebue trasă de aici pentru antrenamentul unei echipe de football e lesne de înţeles.

Iar asta-i altă poveste... cum ar fi spus Kipling. Şi să nu ni se spună că eficacitatea pe care a căpătat-o deodată atacul alb-negru s'ar datori faptului că s'au făcut oarecari schimbări în echipă: Gică Popescu a trecut extrem stânga, iar centru înaintaş e Constantinescu—Grecu.

Această modificare se făcuse cu un sfert de oră mai înainte şi probabil că dacă n'ar fi survenit penalty-ul, nici nu s'ar fi observat, că s'a schimbat ceva în echipă.

Joc confuz dezordonat şi două goaluri: iată repriza întâia

Venus are lovitura de început şi câteva minute domină.

Jocul e însă dezordonat şi se schimbă repede de pe un teren pe altul.

Multe aruncări de pe tuşe, schimburi multe, chiar prea multe. Pentru a se câştiga câţiva metrii se fac trei patru passe.

Şi culmea, când e vorba de tras la goal, şi unii şi alţii trag dela 25—30 m.

Pe deasupra terenul e foarte alunecos şi o mulţime de combinaţii sunt stricate din cauza aceasta.

Se joacă nervos dar această nervozitate a jucătorilor nu se te traduce din fericire, prin brutalităţi ci prin greşeli.

De pildă mai toţi atacanţii se grăbesc, se precipită nejustificat, din această cauză nu pot ţine mingea la picior şi portarii ajung înaintea lor la minge.

După o jumătate de oră „albă" în care nu putem nota decât un shoot puternic al lui Gică Popescu, câteva shooturi dela distanţă ale lui Ploeşteanu, acesta din urmă trece la un moment dat pe extremă, dă înainte în diagonală spre centrul terenului unde se află Ene, dela acesta mingia ajunge la Petea Vâlcov care întoarce foarte frumos spre poartă. Humis care a urmărit e în faţa porţii, îl aşteaptă pe Mişu Constantinescu care cade şi apoi, calm, Humis înscrie primul punct al jocului.

Peste puţin, în minutul 36, Mihăilescu face hands în jumătatea careului venusist. Bate lung Negrescu, balonul ajunge la Petea Vâlcov acesta se degajează şi dela 25 m. trage năpraznic şi

2—0

Repriza se termină cu acest rezultat.

(Continuarea în pag. 3-a)

Jucătorii români de football, rămaşi în Ungaria, împiedicaţi să se constitue în cluburi

Am avut ocazia eri să întâlnim un cunoscut om de sport ardelean, care a făcut recent un voiaj în Ungaria, în interese personale şi care ne-a dat informaţii precise cu privire la jucătorii român rămaşi acolo şi la cluburile româneşti cari au încercat să activeze mai departe sub guvernarea ungurească.

Sunt primele lucruri precise cari ne parvin de dincolo şi cari ne arată adevărata situaţie a sportivilor români rămaşi acolo.

O parte din sportivii români rămaşi în Cluj, au încercat să alcătue acolo un club sportiv românesc. Federaţia maghiară de football, prin d. Dr. Gydofalny delegatul guvernului pentru sport, a refuzat să autorize funcţionarea clubului şi aplicarea lui.

Jucătorii de football români, au fost împărţiţi între cluburile maghiare de acolo şi toţi sunt mai mult sau mai puţin persecutaţi.

Dealtfel şi jucătorii unguri cari au activat în grupările româneşti, nu sunt de loc bine văzuţi. De exemplu Ciacany, fost la Universitatea, este boicotat de toate cluburile ungare.

Informatorul nostru, a avut prilejul să întâlnească la Cluj pe Pop Sabin fostul portar al Victoriei, actualmente fără angajament şi care ar vrea să treacă în România dacă ar putea găsi un angajament la o grupare care să-i asigure existenţa. Cum el este un jucător foarte bun suntem convinşi că va reuşi uşor să-şi găsească o întrebuinţare.

TRIPLETA C. A. O.-ULUI S'A IMPUS LA TRIALUL DE SELECŢIE

Cu prilejul antrenamentului pentru alcătuirea echipei naţionale care urmează să înfrunte Italia la 1 Decembrie, tripleta C. A. O.-ului Kovacs, Spielmann, Bodola, a făcut o impresie extraordinară, fiind net superioară celei care era până acum obicinuită în echipa naţională.

Trei finale ale campionatului regional se dispută pe Velodrom

Reuniunea va putea fi urmărită gratuit

Acum, la sfârşit de sezon, basket-ball şi volley-balul cunosc o animaţie mare. Se dispută finalele campionatului, finale ce promit jocuri nu numai disputate, ci şi de o factură ridicată care pot arăta adevărata valoare a echipelor.

In plus astăzi avem un singur program care pe lângă faptul că este bogat în matchuri bune se desfăşoară pe acelaş teren şi are intrarea GRATUITA.

Să mai vorbim de reuşita acestor întâlniri, sau în general de reuşita reuniunii credem că numai este nevoe. Programul vorbeşte singur.

Să vorbim de favoriţi? In finale participă, aşa cum este normal, echipele cele mai bune, echipe rutinate între care nu poate fi o diferenţă de clasă, ci numai de joc în oarecare măsură.

Tot ce putem lua în discuţie este şansa ce o are fiecare echipă, şansă dată de un sistem de joc, de tactică şi uneori de individualităţi, şansă care va fi apărată sau impusă cu eforturi mari.

Echipele s'au pregătit în cursul săptămânei. Unele mai mult, altele mai puţin, dar toate serios, cu grije şi mai ales cu lucruri noui.

Poate pentru prima oară s'a dat o importanţă relativ mare unei pregătiri speciale, pregătirii teoretice.

Sistemul şi tactica au fost studiate şi s'a ajuns la soluţii dacă nu bune, socotite bune de fiecare dintre echipe.

Rămâne de văzut care din ele a avut dreptate şi care nu.

— gh. e. —

Finalele

Din cele şase matchuri ce se joacă astăzi pe Velodrom trei sunt finale: două de basket-ball şi una de volley-ball femenin. Două au aceiaşi protagonişti. La basket-ball femenin Bonaparte şi Sportul Studenţesc se luptă între ele. Şi după două amânări a finalelor şi după jocurile din campionat ce sunt recente, speră să sfârşească această rivalitate.

Cealaltă finală este programată astăzi pentru a treia oară. Şi aici dorinţa de a sfârşi cu acest cântec este destul de mare, căci titlul categoriei a II-a nu contează prea mult nici pentru Venus nici pen-

(Continuare în pag. II-a)

Clasamentul Div. A

Un. Tricolor	9	8	0	1	23: 7	16
Venus	9	6	2	1	30:11	14
Sp. Studenţesc	9	6	0	3	27:19	12
Rapid	8	5	1	2	27:15	11
Mica	8	5	0	3	21:15	10
Ripensia	8	4	2	2	21:11	10
UDR	7	2	3	2	18:14	7
Gloria	8	2	2	4	11:20	6
Gloria CFR	6	1	2	3	8:13	4
FC Ploeşti	8	2	0	6	10:30	4
FC Brăila	8	1	0	7	6:38	2
«U»	5	1	0	4	9:13	2
FC Craiova	8	0	2	6	10:25	2

ION BOTEANU despre el şi despre colegii dela Unirea-Tricolor

Un mucalit care visează o viaţă de om gospodar. Dela „Mihai-Viteazu" la Unirea Tricolor şi de aici la o ogradă cu orătănii

Interview cu ION BOTEANU
Talentatul mijlocaş al Unirii Tricolor

Ne-am gândit la o raită prin Obor fiind ferm convinşi că singura sursă de material original nu o putem afla decât de acolo şi asta nu pentrucă actualmente Unirea Tricolor este leaderul actual, ci pentru faptul că toţi Mihăileştii, Dumitreştii, Ilieştii etc., ar putea să ne spună cum i-a născut şi cum i-ar rescut mama lor vitregă: Unirea Tricolor. Dar (e timpul să fim sinceri!) dacă am întâmpinat vreodată vreo greutate în acest domeniu a fost de data aceasta. Cu cine să începem? Cu Iliescu? Cu Petrescu? Cu Mihăilescu? Sau cu un alt „escu"? Şi mărturisim fără ruşine că am fost nevoiţi să recurgem la.., sorţi pentrucă aceşti copii ai Oborului sunt prea legaţi unul de altul ca să aibe un alt fel de viaţă. Şi am tras din cele 11 bileţele cu numele fiecărui unirist unul. L-am deschis. Sorţii îşi spuneau cuvântul: Boteanu Ion sau Monky cum îi spun cei de aproape. Am pornit în seara aceia de toamnă tristă care îşi cânta monotonia prin picăturile de ploaie şi am ajuns la Boteanu acasă.

ACASA, LA ION BOTEANU

(Profit de ocazie şi *mulţumesc d-lui sublocotenet Ionel Andreescu* fără de care nu ştiu dacă nu mă rătăceam prin Obor!). Pe Boteanu l-am găsit acasă. I-am spus scopul vizitei şi după o chibzuială de câteva secunde a cedat făcându-ne mai întâi o mărturisire care nu poate decât să ne bucure:

— *„Ascultă eşti primul gazetar căruia îi dau un interview. Şi acesta va fi cât se poate de sincer pentrucă azi mai mult ca oricând, vreau să-mi retrăesc anii copilăriei.*

— „Atunci.., sunt ochi şi urechi! *îi zâmbii eu.*

Inamicul public Nr. 1 al... maidanelor

— „Dragă intermezzo-ul din viaţta mea, l-am făcut ca orice bun Oborean, pe maidan. Dar te rog sublinează cuvântul „maidan", pentru că şi alţii au colindat acest „teren" al copilăriei, dar nu ca mine. Eu plecam de dimineaţă şi veneam seara. Nu exista maidan din cartier, unde să nu fiu cunoscut. Imi formasem în cartierul meu pe strada Fântinica o echipă de football pe care o botezasem Mihai-Viteazu. Şi poate nu-i dădeam o denumire dacă prin împrejurimi nu era o altă echipă botezată „Atlas". Ei bine această echipă Atlas, era veşnica noastră rivală şi nu de altceva dar „căpitanul" Atlasului era.., Ionică Bogdan, Imi aduc aminte de un match între noi, când am pus fiecare jucător — din ambele echipe — câte 5 lei şi cine marchează mai repede 3 goaluri, ia banii. Ei bine, am început matchul la ora 2 p. m., şi închipuiţi-vă că începuseră să aprindă lampagii felinarele şi rezultatul era 2-2. Şi poate am fi jucat şi în.., nocturnă dacă nu venea tata cu centironul după mine..,

Boteanu, «în civil»

— „Cum ai debutat la Unirea Tricolor?"

UN DEBUT «CU CANTEC»

«Debutul meu este cu cântec. Să vezi, după o lungă activitate pe maidanele Oborului, Bogdan şi Ilies cu, care se înscriseseră înaintea mea la Unirea, ţineau morţiş să mă înscrie şi pe mine. Am refuzat cu tărie, fără să am vreun motiv, dar care azi îl explic: din timiditate. Bogdan însă nu s'a lăsat. A venit şi după masă la mine şi m'a luat repede că are un randez-vous cu două fete şi... el singur. M'a pus să mă spăl pe picioare şi — ah! ce chin!... — să mă şi încalţ şi m'a dus pe Şos. Mihai Bravu într'o curte cu multă cherestea. M'a băgat într'un birou şi acolo — se deschisese cerul peste mine! — am dat cu ochii de «nea Nicu Lucescu» preşedintele Unirei de atunci. Imi vâjâiau urechile şi deabia auzeam ce vorbeau ei:

— «Ce ăsta e Boteanu?

— *«Da «nea Nicule», dar să vezi ce bine joacă!...*

Mi-a dat bani să mă fotografiez pentru legitimaţie şi prima Marţi, am fost la antrenament.

Un început „cu stângu"

Am corespuns, de asta sunt sigur, dar imediat după antrenament mi s'a spus să nu mai calc pe la Unirea că-mi rup picioarele. Consecinţele de a fi „inamicul public No. 1 al maidanelor" îşi spuneau cuvântul.

M'am reîntors la „Mihai Viteazu", echipa mea de dinainte, dar majoritatea jucătorilor erau deacum la Unirea. Am format o altă echipă şi peste un an la un match inter.., — străzi, mă vede Steinbach, care uitase chhestia cu un an în urmă şi mă chemă pe teren a doua zi la antrenament. Era într'o Joi, şi-mi aduc aminte că l-am mulţumit pe „maestru", că mi-a zis:

— „Piciule, Sâmbătă avem match cu Juventus. Să dormi de vvreme că joci şi tu!.., Ce să-ţi mai spun eram în al noulea cer. Insfârşit

(Continuare în pag. III-a)

Duminica bucureşteană

BASKETT-VOLLEY

Ora 10: Teren Velodrom: Finalele campionatelor de basket cat. I şi II şi volley femenin.

CROSS-COUNTRY

Ora 11: Hipodromul Băneasa-Trap: Crossurile M. Eliescu şi H. Muşetescu.

HIPPISM

Ora 13.30: Hipodromul Băneasa: Alergări de galop.

FOOT-BALL

Ora 14.30: teren Obor: Unirea Tricolor — U. D. R.

RUGBY

Ora 15: teren UFSR: Viforul Dacia — Victoria; teren T. C. R.: T. C. R. — R. C. 13; teren Velodrom : St. Român — Sp. Studenţesc.
,eLTă S4 2tbt Ueîa gvecb

Mâine Gazeta Sporturilor apare în 6 pagini